

«Die is er ook niet», zei de Maartsche Haas.
«Dan was het niet zeer beleefd van jou om dien aan te bieden», zei Alice boos.

«Het was niet zeer beleefd van jou om te gaan zitten zonder daartoe uitgenoodigd te zijn», zei de Maartsche Haas.

«Ik wist niet, dat het jouw tafel was», zei Alice, «ze is voor veel meer dan drie personen gedekt».

«Jouw haar moet geknipt worden», zei de Hoedenmaker.

Hij had Alice eenigen tijd met de grootste nieuwsgierigheid zitten aankijken. Dit was het eerste, wat hij zei.

«Je moet niet persoonlijk worden», zei Alice eenigszins scherp. «Dat is zeer onbeleefd».

De Hoedenmaker, dit hoorende, spalkte zijn oogen wijd open, maar alles, wat hij zei, was: «Waarom lijkt een raaf op een schrijfflessenaar?»

«Kom, nu zal het wat prettig gaan worden!» dacht Alice. «Ik ben blij dat ze raadsels beginnen op te geven. — Ik geloof, dat ik dät wel raden kan», zei ze hardop.

«Meen je, dat je gelooft, dat je het antwoord weet?» zei de Maartsche Haas.

«Juist», zei Alice.